

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOST"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by

THE AMERICAN JUGOSLAV PTG. & PUB. CO.
6231 St. Clair Ave. HENDERSON 5811

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

VATRO J. GRILL, Editor

Po raznašalcu v Clevelandu, za celo leto	\$5.50
Za 6 mesecev	\$3.00; za 3 mesece
Po pošti v Clevelandu za celo leto	\$5.00
Za 6 mesecev	\$3.25; za 3 mesece
Za sedanjene države in Kanado za celo leto	\$4.50
Za 6 mesecev	\$2.50; za 3 mesece
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države za 6 mesecev	\$1.50
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države za 6 mesecev	\$4.00 za celo leto
	\$8.00;

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post-Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

K DNEVNIM DOGODKOM

"Puntarski" demokrat Sweeney je glava demokratske politične mašine v Clevelandu sta torej pokopali bojno sekirico ter načgala pipo miru; in Gongwer, ki se je s svojo mašino boril kot besen proti Sweeneyjevi ponovni nominaciji za kandidata v zvezni kongres, je velikodušno blagoslovil Sweeneyjevo kandidaturo ter ji obljudil podporo svoje mašine pri jesenskih volitvah! Je to kaj novega, neprickovanega?

Kaj še! Povedali smo pred kratkim, kaj si mislimo o demokratih in republikaneh, bili mašinske ali "uporne" sorte, in o vzrokih, ki povzročajo srdite praske med njimi, in sprava med Sweeneyjevo in Gongwerovo frakcijo samo ponovno potrjuje naše mnenje. Ne enim niti drugim se ni šlo za kaka načela, temveč zgolj za osebne koristi. Zdaj, ko so primarne volitve v kraju, so se pa možaki domislišli, da bi jim nadaljevanje medsebojnega kavsanja utegnilo prinesti jeseni poraz, kar bi pomenilo izgubo vpliva in krovit v prid republikanskim koritarjem, zato so si zaželeti oljke vejice, tako Sweeney, ki je bil že v strahu, da bo jeseni pogorel, kakortudi Gongwer in njegovi, ki so se prav tako bali poraznih posledic domačega kavsanja. In so si lepo ponudili vejico sprave in Bosna se je pomirila. In jeseni bodo podpirali drug drugega ljudje, ki so se dosedaj srdito tepli med seboj ter drug drugega obkladali s kruki in faloti. In nič novega ne bo, če bo tudi Ameriška Domovina priporočala Sweeneyjevo izvolitev, dasi ga je od začetka lanske županske volilne kampanje na kar najbolj mogče grob in zgrizeno način napadala.

Načelnost? O, seveda, koritarška, oportunistična, drugačne ti ljudje ne poznajo. Da bi jih le delavci kmalu spoznali v vsej njihovi klavrni nagoti!

* * *

Nemški diktator Hitler je hud, ker je minulo nedeljo nad štiri milijone Nemcev odklonilo njegovo uzurpacijo predsedniške oblasti s protestnim "ne." Krvavemu mesaru Adolfu to ni všeč. On je hotel, da bi vsi Nemci brez izjeme slepo prikimali z "da." Ker tega niso mnogi storili, se je nori nacijski krvnik odločil podvzeti "posebne korake," da se štiri milijone teh "zapeljancev" privede v naročje "zveličavnega" nacizma — by hook or crook. To svojo namero namerava izpeljati na edini način, ki mu prija kot nasilnemu blaznežu: s teroriziranjem delaystva, katemu pripisujejo najmanj polovico od klonilnih glasov.

Hitler naj le terorizira in divja zognjem in mečem po Nemčiji. Čim bolj bo divjal, tem prej bo prišla dovolj močna reakcija, ki ga bo prevrnila s stolčka ter ga nemara vtopila v njegovi lastni krvi. Vsak požar je še bil navsezadnje zatrт in tudи Hitlerju bo končno odzvonilo. In Mussoliniju. In Aleksandru. In vsem drugim tiranom in ljudskim krvnikom. Ura obračuna jim ne bo odšla.

UREDNIKOVA POŠTA

A. D. ne vleče več kot nekdaj!

Collinwood, O.

Kakor izgleda, so kola Pirčeve mašine obtiča v blatinih kolovozih, iz katerih jih ne bo več porinila. Koristovcem pri A. D. je ljudstvo začelo obrati hrbet in glasovi, ki jih je nosil njen urednik v svojih žepih, so začeli frčati ven, kakor godni tički. Leta in leta so prefrigani gospodje od A. D. vodili ljudstvo na led, dokler ni končno ljudstvo spoznalo, da ga tira v nevaren prepad in da je bilo grdo potegnjeno.

Minule primarne volitve republikancev in demokratov so pokazale, da si je narod začel tolmačiti A. D. drugače kot nekoč in da rajši voli druge kandidate kot pa tiste, katere priporoča ta listič. Ljudstvo je končno spoznalo, da so kandidati katere priporoča A. D. največja cokla delavskemu napredku in kažipot v mizerijo, in da A. D. ni nikoli bilo za boljše čase za delavce, temveč samo za sebe in svojo korist.

A. D. je bila za governerja Whita, ki je bil največji zagovornik prodajnega davka, s čemer se je hotel prikupiti velenbankirjem, in za delavce je imel kroglo in ječe. Res lep delavski "priatelj," ta urednik A. D.

A. D. je tudi imela mnogo opraviti s Sweeneyjem, katerega je zagrzeno napadala, prav tako, kakor Kennicka. Zakaj? Zato, ker je mislila, da ta dva spravljata v nevarnost njen prostor pri koritu. Tudi Vehovca je nekoč napadalo in tudi proti štrajku pri N. Y. C. železnicu je bila, ampak Vehovec se sprijateljil z gospodo in zdaj ga hvalijo. Če bi bil res tak neodvisen možak, kakor je nam pravil pred volitvami, bi ne bili tak prijatelji, ker bi moral poditi A. D. oči korita in A. D. bi ga prav tako napadala kot Kennicka. Če se bo tudi Kennick tako daleč ponižal, da bo šel iskat hvalisanja k A. D. ne vem, ampak želel bi, da bi bil mož kot se spodobi ter ne sklepal z A. D. nobenega prijateljstva.

Zdaj pa še nekaj očes glede slovenskega radio programa. A. D. temu programu nasprotuje, pravi, da ni zanič, samoglašanje in krtačenje, ki povzroča želodčne krče itd. To samo zato, ker se je našel človek, ki jim je po radiju povedal nekaj poštano zasljeni očitkov, škoda le, da premalo. Gospodom ni všeč, če jih kdo spominja na njihovo črno politično preteklost, zato ga zdaj oštrevajo s "Polonco" vred, ki se spreha po uredništvu A. D. v moških hlačah. Dokler je bil slovenski radio program v njihovih rokah in se je oznanjalo svetu, da je A. D. najboljši list za delavce (za smerjati se je bilo) in da naj ne zaupajo naši ljudje svojega denarja poštni hranilnici, temveč slovenski banki, ki je bila "stoprocentno varna in zanesljiva," je bilo pa vse all right in slovenski radio program je bil predstavljan nam kot nekakšen biser! O ja, Lojzopolonca, saj se poznamo!

A. S.

Piknik lorainskih lovcev

Lorain, O.

Kmalu bodo minuli poletni in vroči časi. Bližajo se nam jesenski in mrzli dnevi. Ravnato bo kmalu konec piknikov v prosti naravi, potem pridejo pa zopet na vrsto zabave in dvoranah. Kakor že lovci vseh slovenskih klubov veste, bo imel naš klub tako zanimiv piknik

in prebarvanih domovih prostrov, zakar se pripravlja pester program za popoldansko slavnost. Obenem se bo na tej slavnosti tudi praznovalo 15 letnico domovga obstoja. Naši Slovenci in Hrvati v Clevelandu in okolici, kakortudi iz sosednjih slovenskih mest, so prav prisrčno in bratsko povabjeni, da se vdeležijo te slavnosti, da pokažejo našemu jugoslovanskemu življu v Euclidu, v naši "beli Ljubljani," da odravljajo njihovo skupno delo za narod in njegov napredek.

Program te slavnosti bo razviden iz časopisev, zato vsi rezervirajte nedeljo 26. avgusta za posebno naše narodne prireditve.

Direktorij S. D. D.

Iz stare domovine

Leto dni pogrešana fant in dekle—najdena mrtva

Iz Ljubljane poročajo z dne 5. avgusta, da je pet pogumnih fantov našlo v globoki jami bližu Št. Vida nad Ljubljano razpadli trupli Dušana Jelčiča in Danile Faganel. Brezno se nahaja poleg Gornje Glince pri Št. Vidu nad Ljubljano, kakšnih deset minut od Dolnice. Brezno se je izredno globoko. Ljudje mečejo v njega razne predmete, ki se jih hočejo iznebiti, tudi mrhovino. Ze svoj čas so večkrat skušali preiskati to brezno, pa ni šlo. Pri nekem takem poskušku že pred svetovno vojno se je smrtno ponesrečil neki dijak. Privezel je vrv za vejo drevesa in se spustil v brezno. Veja se je pa odlomila in ubogi dijak je strmolagil v brezno.

V nedeljo 5. avgusta se je pet fantov odločilo, da preisečjo brezno. Bili so to: Stanislav Hafner, sedlarSKI pomočnik Andreja Babnika, kolarski pomočnik Stanko Kopitar, trgovski služba, Leopold Juvan, plesarski pomočnik, in J. Medved, dijak. Vzeli so se seboj sedem vrvi, dolgi po 45 čevljev. Vrvi so zvezali skupaj in konec prizvali za močno drevo. Nato so se zaporedoma spuščali notri. Kakih 60 čevljev globoko so naleteli na nekoliko poševnata, naprej pa je bilo brezno. Spuščali so se počasi naprej. Naenkrat so naleteli na človeško spodnjo čeljust, zraven pa je ležala človeška že močno strohnela glava. Obenem so zapazili staro slamnjačo, polno slame. Pod slamnjačo so našli moško truplo, skoropopolnomu strohnelo. Našli so dalje bele ženske čevlje, popolnomu ohranjene, svilnat robček in revolver. Pustili so vse, kakor so našli, in se začeli vzpenjati navzgor. Kmalu pa so našli še razpadlo žensko truplo.

Ko so fantje prišli zopet iz brezna, so ostrašni najdbi takoj obvestili orožniško postajo v Št. Vidu. Orožniki so se takoj podali k breznu in nesli s seboj vrv in lestve. Sputili so se v brezno in se prepričali o grozni najdbi. Pustili so vse ležati, kakor je bilo, s seboj so vzel samo samokres, čevlje in robček z monogramom "D". Ko so orožniki prišli iz jame, je bila med ljudmi, ki so bili okrog brezna, tudi sestra Danile Faganel. Ko je videla bele čevlje, je takoj ugotovila, da so to čevlji njene sestre Danile, robček pa Dušanov. Bilo je takoj jasno, da v breznu počivata trupli Dušana Jelčiča in Danile Faganel, ki sta na takoj žalosten način končala svoje mlado življenje. Trupli sta ostali v tero je našla njena sestra. Dubreznu do prihoda sodne komisije, katere naloga je, da razčisti to strašno tragedijo.

Dne 17. avgusta 1933 sta izkazani brez sledu izginila 20 letna zoza njima. Ljudje so govorili, boteknik Dušan Jelčič in 19 da sta najbrže pobegnila v Ruščino Daniila Faganel. Daniila sijo. Sedaj so ju našli v brezje pustila doma v postelji pod dnu.

ŠKRAT

"Kovček imava s seboj." je dejal zakonski mož svoji ženici na kolodvoru, "torbico tudi, škatljike tudi, samo zofe nama še manjka."

"Ali se ti meša?" ga je natankneno zavrnila ona, češ, kaj bi jima zofa na potu.

"Ne, zmešalo se mi pa že ni!" jo je zavrnil mož. "Se enkrat ti povem, da bi bilo dobro, če bi imela zofo tukaj namesto doma.

Na nji namreč ležijo najniči vozni listki."

#

Oče in sin sta bila v zverinjaku, kjer se je nadobudni sinek posebno zanimal za dolgorivoga leva.

"Oče, ali zna tudi lev peti takoj kot kanarček?" je hotel vedeti.

"Kaj ti ne pride na misel!" se je zasmehal oče svojemu nadobudnemu sinčku. "Kako naj bi znal lev peti?"

"I, zakaj so ga pa potem zaprli v kletko, če ne zna peti?" se je odrezal sin, ki je menil, da zna vse, kar je zaprtega v kletkah, tudi peti.

#

"Pazite, Matilda," je dejala gospodinja svoji novi služkinji, "da vam te le porcelanaste škodelice ne padajo na noge."

"Bon," je objubila brihtna služkinja. "In le bréz skribi boste, tudi če bi mi padle na noge, sasaj so čisto lahke..."

ZUPAN ELY IN PIVSKI BUSINESS V EUCLIDU

Dalje iz 1. strani)

ski načelnik Charles Fox, ki je po narodnosti Hrvat, nedavno na hrvatskem radio programu priporočal "Old Carnegie" pivo, češ, da je "prav dobro." Ko se je vprašalo Eliją in Sullivanom, kaj je na stvari, sta seveda oba to dočeločno zanikalna. Pravita, da so se vse to izmisli druge firme, ki se boje konkurenco. Zanikalna sta tudi pritožbe, da društvo ne deluje v skladu z zobi grizemo, če ne kažejo naša učenje doseže tudi šibkejši zvok, ako neprestano bi je na naša učesa. Dr. MacKenzie je ugotovil, da so naglušni ljudje, ki jih je peljal na podzemje, vendar pa so prišli zopet v bolnišnico, ker so seveda občutljivi na zvok.

Dr. MacKenzie je po temeljitem raziskovanju in po dolgih poskusih na raznih bolnišnicah prišel do zaključka, da človeška učesa ne prestanljivo reagirajo tako, da otrpnejo. On je celo trdi, da se bodo otroci bližnjih rodov občutljivi na zvok, če ne kažejo naša učenje.

"Bon," je objubila brihtna služkinja. "In le bréz skribi boste, tudi če bi mi padle na noge, sasaj so čisto lahke..."

VREDNOST DOLARJA V PARIZU ZOPET PADLA

PARIZ, 22. avg. — Vrednost ameriškega dolarja je danes tukaj padla v rekordno nižino.

Dolar je vreden le 14 frankov in 93 centimov. Z dolarjem vred je padel v nižino tudi angleški funt šterlingov. Kampanja za devaluacijo franka poteka med tem čedalje močnejša.

vzglavjem poslovilno pismo, kaži.

Agencija Stefani poroča, da se je

Mussolini odpeljal z avtomobilom iz Rima

Agro Pontino, kjer je dal povelje za začetek

milate. Najprej se je ustavil na dvorišču neke hiše v Montellu. Tam se je na dano znamenje

sprožil top in takoj po strelu so se zavreli

jerjeni tridesetih mlatilnic. Mussolini si je

Mar bo ves svet oglušel?

Velikomestni ropot ubija ušesa — Otroci se bodo rodili gluhi.

London je velemesto, velemesto s tistim velemestnim šumom in ropotom, ki ga poznamo pač

CVET IN SAD

Spisal Jos. Jurčič

Danes je namenjen v grad Zabrežje. Tam se daje prvo dovoljenje. Drugo daje župan, trete župnik. Vrag vzemi vsa ta dovoljenja, ves svet! Adam ni šel nikamer dovoljenja prosit, ko je v raju Eva jemala. Pa tudi ni imel lastne hiše, niti žage v najemu ne. In župniku ni poroke plačeval, vsaj Šepcu ni nikdar slišal ni v pridigi ni v pogovorih ne, da bi jo bil.

Stara komtesa pred večo sedi za kamenito mizo. Stara je, življenje jo je minilo. Če bode dovolila ali ne bode. Huda bode, Šepc se boji, počasi, prav počasi se približa, klobuk že odalek z glave sname in pravi tiho v srcu: sveti križ božji, naj bode kar hoče.

"Kaj bi rad?" vpraša komtesa, nadočnike sname, bukve zare in žagarja gleda.

Zagar klobuk v roki vije, odkašja se, glavo pobožno na levo ramo pobesi, milo pogleda in pravi: "Gospa milostljiva, vašegnade! nekaj bi prav lepo prisil."

"Kaj takega?"

Zagar postavi leseno nogo malo bolj nazaj, v tla pogleda in reče: "Prosim ponižno, da mi dovolite na pisanje, da bi se na vaši žagi — oženil. Le-o Mreto, ki v vasi osebenjuje, bi rad vzel."

Komtesa se začudi, roke sklene, kakor bi hotela moliti; kvíšku pogleda in vzdihne: — "Moj bog!"

Zagar se ustraši, rdečica ga oblije in jezen si misli: "Otep stari, gospodski, da bi te pretrli in bi te!"

"Ljubi moj človek!" pravi staro gospa in stegne roko proti njemu, "poslušaj me in ubogač. Pameten bodi in pusti to misel, angelj varuh tvoj bode vesel. Glej, ti si hrom, staro mater imaš in hčer imaš. Za leti skribi, to je božja volja. Čemu ti bode žena? Prileten si že, pokoro delaj. Glej, koliko lažje boš služil boga, če sam ostaneš. Svetlo pismo tudi pravi, da kdor se ženi, skribi za ženo in otroke: kdor tako ostane, ta lahko skribi samo za izveličanje svoje neumriljive duše."

Pridiga je bila še dolga, morada je bila tudi lepa, ali Šepcu ni do srca segla. Potuhnil se je, v tla gledal in klobuk vrtel, tihoklel in na zadnje dejal: "Vendar bi prosil, če je mogoče. Vse eno, boga bodem tudi tako služil, saj je on sv. zakon v sedmih zakramentih postavil, pravijo. Molil bodem za vas včasi, kadar ne bodem imel kaj delati. Že v grobu boste gnili, jaz bodem pa molil za vas na čas. Mater božji in bodem rekel, bog ji daj dobro, stari gospe, dobra je bila."

Pravo plat je bil zadel. Starki so skoraj solze v oči prišle. Misel, da bode kdo po smrti zanj zmolil, je bila zapeljiva.

"Ljubi moj, ali se ne bodeš kesal?"

"O, nikoli ne," pravi žagar. "Ali si dobro premislil? Ali si kaj molil, da bi ti Sv. Duh prava-

spodar in njegovo imetje, med srednjimi v soseski, šlo je bolj nazaj, kakor naprej. Svojih soščanov in njihovih pravic ni posebno zagovarjal in branil, bal se je ostrim birokratom zameriti se in bil je pokoren služnik. Njegova služba, katere je v svojem srcu ponosen bil, obsežala je po takem samo to, da je od hiše do hiše mali davek za vaški spašnik pobiral, ukazoval, keda naj se okrajna cesta posuje s peskom ali kamenjem, ali pa včasi v kanceljah zglašil se na poklic c. k. okrajnega poglavarja in kako stvar podpisal, o kateri še ni vedel niti vprašal, kaj ukazuje ali prepoveduje kmetom. Zravev teh očitostiblajstv, klobuk že imel župan Stremenček še nekaj takih, katere ne vemo, če so dobре ali se tudi našteti prištevajo.

Zupan Stremenček obmolkne. Težko mu je bilo odreči, pa moral se je. "Jaz bi že dovolil," — pravi, "ali ne smem."

"Kdo vam brani? Vi ste župan, še gospod župan se vam lahko reče in bi se vam moral reči. Vi imate oblast, soseska vam jo je izročila zato, ker ste moč, pravi mož."

Zupan odkima. "Ne morem, ne morem. Iz srca rad bi, pa pomisli, da sem jaz le nekaj časa še župan. Potlej bodo drugega volili in — — —"

"Koga bodo volili? Vas bodo zopet volili, vas! Kdo pa je drugi za to kakor vi? Kaj je mar Pikec, ki ne ve, koliko je številka pri njegovem hiši? Ali pa Trente, ki ne zna drugega kot kašo pihati doma pri babi? Nihče ni za to, ko vi sami, ki veste, kako se mora človek z gosposkom nositi, in ko vemo, da vsako pismo poznate, če tudi od cesarja pride ali pa od papeža."

Vendar pobožna žena ni vredna, kaj bi storila. Bala se je, da ji ne bi kedaj vest očitala, na drugo stran pak bi bila po svoji dobroščnosti rada ustreljala proščemu možu.

V tej zadregi ji pride po sreči Leon na pomoč. Njega vpraša, kaj misli, ali se sme dovoliti, ali bi bilo bolje, da se ne. Tudi ko ne bi bil Leon pred seboj videl ponizno proščega moža, stopil bi bil na njegovo stran že po svojem mišljenu o zasebnih prostosti, po kateri naj vsak človek ima pravico sam's seboj storiti, vse, kar za dobro spozna in se zlagaj načeli boljše nature njegove. Stara komtesa se je rada dala pregorititi, odslonila pa je odgovornost od svoje teme, veste rekoč: "Stori, kar hočeš, Leon, saj si tako za menojo gospodar na Zabrežju."

Šepc je vesel odšel s prvim dovoljenjem za zakon v žepu.

"Ali pa res ni nič napačnega, Leon, kar sva storila ali kar si ti storil?" — pravi črez nekaj časa staro gospa. — "Glej, kakor bode hrom človek otroke preskrboval, če mu jih bog da!"

"Za to bode sam skrbel, meni da je že premislil. Bog mu je prosto voljo dal, krivica bi bila od nas, ko bi mu jo kralili, dokler je v načelih napak ne rabi. Zakon pa sam na sebi gotovo ni nič napačnega. Morda bode v njem boljši in hravnješi človek."

"Naj se zgodgi božja volja, da bi nesrečne ne bilo iz tega!" pravi žena.

Šepc pak je med tem z dobrim upanjem in napisanim listom mahal proti županstvu. Oče župan mu je sicer že pregrizel se, da mu ženitev ne dovoli; a zdaj je bil žagar preverjen, da se ne bode ustavljal, če mu pisano pokaže, da gospodski gospodarji žage, na kateri živi, ne ugovarjajo.

Vaški župan Stremenček je bil mož dolgo rasti in suh. Sosedje ga niso izbrali za ta častni stan ni zarad njegove veljave v kmetskem svetu niti zarad večje premožnosti, temveč samo zategadel, ker je, kot nekdanji vojak pri kanonirjih, malo pisati znal, nekoliko tujega, uradnega jezika znal in sploh rad okrog gospode hodil, česar so se drugi radi ogibali. Sicer pak je bil Stremenček precej slab go-

svetovavši se iz egiptovskih sanjskih bukev, posname, da bi bilo prav dobro, staviti trojko, šestico in petinštiridesetinko, katerih sanj pa Šepc, to se ve, v resnici niti nikdar imel ni.

Nazadnje žagar meni, da je župan dovolj prijažen in pridobiljen; zato počasi napelje voz na svoje kolesnice, pokaže v gradu dobljeni list in prosi dovoljenja za ženitev.

Zupan Stremenček obmolkne. Težko mu je bilo odreči, pa moral se je.

"Jaz bi že dovolil," — pravi, "ali ne smem."

"Kdo vam brani? Vi ste župan, še gospod župan se vam lahko reče in bi se vam moral reči. Vi imate oblast, soseska vam jo je izročila zato, ker ste moč, pravi mož."

Šepc se voli. "Ne morem, ne morem. Iz srca rad bi, pa pomisli, da sem jaz le nekaj časa še župan. Potlej bodo drugega volili in — — —"

"Koga bodo volili? Vas bodo zopet volili, vas! Kdo pa je drugi za to kakor vi? Kaj je mar Pikec, ki ne zna, koliko je številka pri njegovem hiši? Ali pa Trente, ki ne zna drugega kot kašo pihati doma pri babi? Nihče ni za to, ko vi sami, ki veste, kako se mora človek z gosposkom nositi, in ko vemo, da vsako pismo poznate, če tudi od cesarja pride ali pa od papeža."

Res je bilo Stremenčku težko, takega čestilca razbaliti, ali vendar je stal neomahijiv in trden, kakor sv. Petra skala. Tudi njegova žena, ki je ravno s perila prišla in mokre srajce z potopni krojači in enake vrste modri ljudje. Rožmarinova Neža, na priliko, je bila tam pri njem kakor doma.

K temu važnemu možu pride Šepc. Oče župan je ravno v egiptovske sanjske bukve gledal in ugibal, katere številke bi stavil po svojih čudnih sanjah v teritorijo, da bi ferna ali vsaj ambo zadel, ko Šepc vrata odpre.

"Vi, berete, Stremenček?" vpraša žagar.

"Gledam tukaj v bukve," odgovori župan in vtakne črno, zaprašeno knjigo v poko leseneg trama nad mizo.

"Kaj se bere v takistih bukvah?"

"E nič takega, sanje so razložene," pravi Stremenček.

"Sanje? Kako se po njih v teritorijo stavi, kaj ne? E, kaj mente, lepo je, če človek zna brati, kakor vi. Marsikaj vidi in ve, česar mi še ne umemo."

"To je res," pravi Stremenček in dobro mu je delo, da ga jeden tako hvali.

Šepc je to dobro čutil, in da ga še bolj omečil, predno s svojo prošno na dan stopi, pričoči mu še več priključnih besedi in na zadnje mu celo čudne sanje pripoveduje iz poslednje noči, iz katerih učeni župan, o-

běsaje na peč slišala, kako je Šepc moža hvalil in prosil, pomagala je žagarju in rekla: — "Napiši, napiši, kaj se boš!" — Ali čudno, danes je bil mož tudi nekaj nasproti trdovraten in kar naglo se ji je odrezal: "Tega ti ne veš, molči, baba!"

Ko Šepc le ni jenjal prosi, rekel je župan: "Kar rečem, rečem! Govori ali tihod bodi vse je zastonj. Jaz ne dovolim; če so ti na Zabrežju dovolili, naj ti jaz ne budem. Tlaka je proč in desetina. V gradu nam kmetom nemajmo več zapovedovati. To je enkrat amen. Jaz nečem, ko bi ti umrl, ali brez zasluga bil in bi naša soseska twoje otroke rediti moral, da bi sosedje mene kleli in dejali: ta je to naredil."

Še malo Šepc prosi, videč pa, da ne opravi nicesar, zgrabi ga jeza, ob mizo udari in pravi s svojim najmočnejšim glasom:

"Zenil se budem, če se pes obesi in vi vravenci njega! Kdo ste pa vi? Vi še župan niste! Prokleta mevža, baba, kavsa, ropotulja ste. Kamor pride, imajo vas za osla in ste res osel. Če vi ne dovolite, grem pa h komisarju in k župniku in, če vse ne dovolite, nič zato. Zenil se bom, če imam za grmom poroko, cigansko. Vi vražja sapa! Čigar in kakšen župan ste vi, ki sanje razkladati kakor stare krmeljave babure in copernice!"

Zupan Stremenček se, kakor kak Diogen, ni zmenil za ta Šepc od prejšnjih različnih govora. Več časti pak je imela njegova žena v sebi, zakaj jela je strašno ropotati nad Šepcem, zamahovala nad njim z metlo in ga zmerjaje iz hiše podila.

Šepc ji ustreže in odide iz županove hiše ter hudo kolne potu do krme, kjer svoje jezo potem do večera z vinom splakuje iz grla dolci vase nazaj.

"Zakaj mu pa ne dovoliš?" — Glej, kako bode zdaj obiral tebe in nas vse; saj pravim, ti imas toliko pameti kakor bet na tralu, prav nič več ne," mrmlja Šepc.

"Ti ne veš, kaj bi bilo, ko bi dovolil," odgovori župan.

"Kaj bi bilo?"

"Rožmarinova Neža naj ti pove," pravi župan šepetaje.

"Saj veš, da ta copernica veliko ve in ugane, kaj se bode še godilo. In ona mi je že večkrat prorokovala, da bode slabo za sosesko in posebno za mene; če dovolim, da bi se Šepc ženil.

Use only one level teaspoonful to a cup of flour for most recipes manufactured by Baking Powder Specialists who make nothing but Baking Powder

KC BAKING POWDER

Same Price Today
as 44 Years Ago
25 ounces 25¢

Double Tested!
Double Action!

MILLIONS OF POUNDS HAVE BEEN USED BY OUR GOVERNMENT

Zato ne privolim. Pa tihod bodi tem, ni treba da bi ljudje vedli.

To je bil tudi za mater župnika, njo določen dokaz in umoljil.

"Če je pa tako, potlej si prav storil, da nisi privolil prav čez nekaj časa in nista več nista govorila.

(Dolje prihodnjih)

Oglašajte v — "Enakopravnost"

DOES YOUR BREATH OFFEND — PROBABLY

Many attractive persons are not welcomed at social gatherings because their breath is bad. Don't be one of them. Make sure that your breath is sweet and inoffensive by gargling with Listerine. It combats infections in the mouth, checks infection and instantly destroys odors. Lambert Pharmacal Company, St. Louis, Mo.

LISTERINE ends halitosis

Kills 200,000,000 germs

"I Can Work Every Day Now"

If you must be on the job EVERY DAY, take Lydia E. Pinkham's Tablets. They relieve periodic pain and discomfort. If you take them regularly . . . and if yours is not a surgical case . . . you should be able to avoid periodic upsets, because this medicine helps to correct the CAUSE of your trouble.

"I am a factory worker. I was weak and nervous and my stomach and back pained me severely, but since I took Lydia E. Pinkham's Tablets the pains don't appear anymore." — Miss Helen Kolaski, 3906 N. Christiana Ave., Chicago, Ill. Route 5, Box 71, Mountain, Ill.

LYDIA E. PINKHAM'S TABLETS

Ask Your Druggist for the 50¢ size

"I made it myself and I thought I couldn't Sew

• Thousands of women are making the same discovery by taking advantage of the Singer "Make-It-Yourself" Plan.

• Through this Plan, you receive lessons in making dresses, children's clothes, rugs, draperies-style consultations—fashion books—sewing books—all the help you'll ever need to "Make-It-Yourself".

• The complete service is given at no extra cost with the purchase of a new Singer Electric. A small down-payment (easy terms) places the Singer in your home.

Ask for complete details.

Erasmus Gorsch
1030 East 66th Place
Corner St. Clair

HEND. 4245

MAKE IT YOURSELF ON A Singer

Lično delo

Za društvene prireditve, družabne sestanke, poroke in enake slučaje, naročite tiskovine v domači tiskarni, kjer je delo izvršeno lično po vašem okusu. Cene vedno najnižje.

Enakopravnost

6231 St. Clair Ave., HENDerson 5811